

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

17 Ιουνίου 2007
Κυριακή Γ΄ Ματθαίου (Ματθ. στ΄ 22-33)

Παρατηρώντας τὸ σημερινὸ κόσμο μας, ἀναρωτιέται κανεὶς γιατί εἶναι ἄνω-κάτω. Γιατί ὑπάρχει τέτοιο ἄγχος καὶ γιατί ἐπικρατεῖ τόση ἀναστάτωση. Ἀπαντώντας σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτηση, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πὼς τρία εἶναι κυρίως τὰ αἴτια αὐτῆς τῆς ἀναστάτωσης κι αὐτοῦ τοῦ ἄγχους.

Τὸ ψωμί, τὸ ροῦχο καὶ τὸ σπίτι. Δηλαδή τί θὰ φᾶμε, πὼς θὰ ντυθοῦμε καὶ πὼς θὰ στεγαστοῦμε. Γι' αὐτὰ τὰ τρία πράγματα γίνονται ὅσα γίνονται καὶ ἄγχεται ὁ ἄνθρωπος πὸν τρέχει καθημερινὰ νὰ προλάβει.

Γι' αὐτὰ τὰ πράγματα ἄλλωστε γίνονται πόλεμοι καὶ κοινωνικὲς ἐπαναστάσεις, διαδηλώσεις καὶ διαμαρτυρίες. Ὑστερα ἐτοῦτα τὰ ἐγκόσμια πράγματα μᾶς κάνουν νὰ ξεθεμελιώσουμε ὅ,τι ὑπάρχει στὴ γῆ μας καὶ νὰ ρημάζουμε τὸν κόσμο.

Καὶ τὸ τραγικὸ εἶναι πὼς ὑπάρχουν ἀγαθὰ γιὰ ὅλους, γιὰ νὰ ζήσουν ὅλοι. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δὲν ὑπάρχει εἶναι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη μεταξύ μας. Ἔτσι, γίνεται ἄνιση καὶ ἄδικη κατανομή, ὥστε ἄλλοι νὰ εὐτυχοῦν χορτᾶτοι καὶ ἄλλοι νὰ δυστυχοῦν πεινασμένοι.

Κυρίως ὅμως λείπει ἡ ἐμπιστοσύνη στὸ Θεό-πατέρα. Τὸ λέγει ἄλλωστε ξεκάθαρα ὁ Χριστὸς στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, ὅταν τονίζει πὼς εἴμαστε «ὀλιγόπιστοι». Γι' αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται καὶ ἀγωνιᾷ καὶ τρέχει καὶ δὲν φθάνει γιὰ τὸ τί θὰ φάει, πὼς θὰ ἐνδυθεῖ, πὼς θὰ φτιάξει τὸ σπίτι.

Κανεὶς βεβαίως δὲν ἀμφισβητεῖ πὼς αὐτὰ ἀποτελοῦν φυσικὲς ἀνάγκες μας, ὅμως δὲν εἶναι σωστὸ νὰ λησμονοῦμε πὼς ὁ Θεός, ποὺ λειτουργεῖ ὡς πατέρας, γνωρίζει καλύτερα ὅτι ἔχουμε ἀνάγκη ὅλων αὐτῶν. Καὶ δὲν γνωρίζει μονάχα μήτε μένει μόνο σ' αὐτό, μὰ καὶ φροντίζει. Γιατὶ πρέπει νὰ καταλάβουμε πὼς ὁ Θεὸς «δὲν μᾶς θέλει νηστικούς καὶ γυμνούς».

Καὶ ἐπειδὴ τὰ γνωρίζει καλά, γι' αὐτὸ μᾶς λέγει νὰ μὴ μεριμνοῦμε, δηλαδή «νὰ μὴν πνιγώμαστε στὴ θάλασσα τῆς ἀπιστίας, νὰ μὴν ξεχνοῦμε πὼς ψηλότερά μας εἶναι ὁ Θεός, ἐκεῖνος ποὺ μᾶς δίνει καὶ τὴ ζωὴ καὶ τὴ τροφή καὶ τὰ πάντα».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θὰ τονίσει στοὺς Ἀθηναίους πὼς «ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος ἐποίησε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν μέσα εἰς τὸν κόσμον... αὐτὸς δίδει εἰς ὅλα τὰ ζῶντα δημιουργήματά του ζωὴ καὶ ἀναπνοὴ καὶ ὅλα ὅσα πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς τοὺς χρειάζονται».

Γι' αὐτὸ μὴ νομίζουμε πὼς ἐργαζόμενοι, καὶ μάλιστα ἐντατικά, κατορθώνουμε ν' ἀποκτήσουμε μόνοι μας πολλὰ ἀγαθὰ, γιατί Ἐκεῖνος ποὺ μᾶς χαρίζει τὴν ὑγεία γιὰ τὴν ἐργασία εἶναι ὁ Θεός· καὶ ἀκόμη μὴ ξεχνοῦμε πὼς κάθε ἔργο μας γίνετα πλούσιο καὶ μεγάλο μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Στὸ σημερινὸ δὲ Εὐαγγέλιο ὑπάρχει ἡ βούλησις, καὶ τονίζεται ἄλλωστε, «νὰ μᾶς ξεκολλήσῃ ἀπὸ κάθε βιοτικὴ μέριμνα». Νὰ μᾶς γεμίσει ἀπὸ ἐμπιστοσύνη στὸ Θεό, ὥστε ν' ἀποφύγουμε τὴν ἀγωνία καὶ νὰ ξεπεράσουμε τὸ φόβο γιὰ τὸ πὼς θὰ ζήσουμε.

Μὴ νομίσουμε ὅμως πὼς μ' αὐτὴ τὴ προσπάθεια ὁ Χριστὸς θέλει νὰ μᾶς κάνει τεμπέληδες καὶ ἄχρηστους. Ἀπεναντίας θέλει νὰ μᾶς πεί νὰ ἔχουμε πίστη καὶ ἐμπιστοσύνη στὸ Θεό. Καὶ τότε μ' αὐτὰ τὰ ἐφόδια, νὰ εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ ἐργαστοῦμε μὲ περισσότερὴ θέλησις καὶ χαρὰ. Καὶ ἡ ἐργασία μας θὰ εἶναι καλύτερη καὶ ὁ κόπος μας θὰ πιάσῃ τόπο.

«Ἡ γῆ δὲ θὰ μᾶς δίνει πῶς πολλὰ καὶ μὲ τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν ἀγάπην, ποὺ εἶναι καρπὸς τῆς πίστεως, θὰ τὰ μοιράζουμε δίκαια μεταξύ μας. Ἔτσι, δὲν θὰ ὑπάρχουν ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος χορτᾶτοι κι ἀπὸ τὸ ἄλλο πεινασμένοι, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος χρυσοφορεμένοι κι ἀπὸ τὸ ἄλλο γυμνοί».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, πρέπει νὰ καταλάβουμε μιὰ γιὰ πάντα πὼς ὁ Θεὸς δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀφήσῃ ποτέ, νὰ μᾶς ξεχάσῃ, ἀρκεῖ βέβαια νὰ μὴν τὸν ἀφήσουμε ἐμεῖς. Ἀρκεῖ νὰ μὴ τὸν ξεχάσουμε καὶ φύγουμε μακριὰ Του.

Καὶ μὴ λέμε πὼς δὲν ὑπάρχουν ἀγαθὰ γιὰ ὅλους μήτε πὼς δὲν φθάνουν. Γιατὶ φθάνουν γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μόνο ποὺ ἐμεῖς δὲν θέλουμε νὰ τὰ μοιράσουμε δίκαια. Καὶ δὲν μοιράζονται σωστά, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη καὶ ἀγάπη. Δὲν ὑπάρχει ἀκλόνητη πίστις καὶ ἐμπιστοσύνη στὸ Θεό.

Αὐτὰ λοιπὸν ὀφείλουμε νὰ ζητοῦμε καὶ νὰ παρακαλοῦμε τὸ Θεὸ νὰ μᾶς τὰ δίνει. Καὶ ὅλα τ' ἄλλα θὰ ῥθουν ἀπὸ μόνα τους. Τὸ λέγει ἄλλωστε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός· «Νὰ ζητᾶτε πρῶτα τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ δικαιοσύνην κι ὅλα τ' ἄλλα θὰ σᾶς δοθοῦν ἀπὸ κοντά».

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]